

Ruim 3500 bezoekers op open dag KI Kampen bij familie Knoef te Geesteren

Laatbloeier Big Winner boekt flinke progressie

Nieuws waarde door debuterende groepen, een prachtige locatie en prima weer zorgden voor een geslaagde open dag van KI Kampen. Aalshorst Pleasure was de publiekstrekker, terwijl Big Winner verraste en de meest uniforme groep toonde.

tekst Jaap van der Knaap

Pas op het allerlaatste moment gaf KI Kampen groen licht om tijdens de open dag in Geesteren een dochterschare te laten zien van Aalshorst Pleasure (v. Talent). Diverse Pleasuredochters stonden droog of waren in een laat lactatiestadium, waardoor de selectie lastig was. Maar het roodbonte zestel van Pleasure was op voorhand wel de publiekstrekker van de open dag. De allround vererving van Pleasure en zijn afwijkende bloedvoering (geen Kian, Lightning of Stadel in zijn stamboom) zorgen ervoor dat zijn naam op veel inseminatielijstjes prijkt. Het optreden in Geesteren was een goede test of die populariteit terecht was. Aan de fraai gelijnde kopkoe van de groep lag het in elk geval niet, de derdekalfskoe was een aandachtstrekker dankzij haar jeugdige uitstraling en vast aangehechte uier. KI Kampen had ervoor gekozen om zowel derde- als tweede- als eerstekalfdochters te tonen in de groep. Dat zorgde niet voor uniformiteit, maar de ontwikkeling die de Pleasuredochters doorma-

ken, was daardoor wel mooi zichtbaar. Duidelijk is dat Pleasure een vererver is van lange, scherpe frames met een prima bovenbouw. De kruispartijen lieten breedte zien, maar de constructie hoefde niet vlakker. De uiers toonden een goede beadering en het sterkste punt is de vooruieraanhechting. De achteruiers waren verschillend in de groep; bij de oudere koeien waren ze beter aangehecht dan bij de vaarzen. Aandachtspunt bij Pleasure is het beenwerk. De stand in zijaanzicht is goed, maar de hakken mochten droger zijn en fijner in botstructuur.

Tweedeling in Kindnessgroep

Daar waar de beenwerkvererving van Pleasure zijn minst sterke onderdeel is, daar ligt juist de kracht van Talentino (v. Talent). Mogelijk dat moedersvader Kian – de familie Veneklaas-Slots uit Zeijerveld fokte Talentino uit Kiandochter Annet 3348 – daar mede verantwoordelijk voor is. Hoewel het beenwerk in zijaanzicht aan de steile kant is, is het wel fijn

en droog van bot en doen de mooie korte klauwen een goede tred vermoeden. De Talentzoon toonde een groep erg verse, jeugdige vaarzen met voldoende flankdiepte die hopelijk nog iets meer uitgroeien in de breedte. Korte spenen sierden de vooruiers, die bij een aantal wat kort in de buikwand aansloten. De achteruiers waren beter aangehecht. Talentino heeft nog geen productiefokwaarde, maar KI Kampen voorspelt op basis van voorlopige cijfers een mooie plas melk met een goede vet-eiwitverhouding.

De groep van De Bieuw Kindness (v. Shottle) bestond uit vaarzen en tweedekalfskoeien. Het verschil in aantal lactaties was niet af te lezen aan de uierdiepte; het uiervolume van de tweedekalfsdieren was nauwelijks toegenomen ten opzichte van de vaarzen. Het lijkt erop dat de sterke ophangband voor die hoge bodemvrijheid van de uier zorgt.

In de groep van Kindness was een duidelijke tweedeling zichtbaar en die was niet louter aan de kleur te danken. De drie zwarte dieren waren sterk en robuust en bezaten een conditie die aantoonde dat ze de productie eenvoudig aankonden. Bij de tweede helft van de groep was er minder uniformiteit in het frame. Soms waren de zitbeenderen aan de hoge kant of ontbrak de lengte van de laatste rib. Ook de stand in achteraanzicht van het beenwerk varieerde. Mogelijk was in beenwerk daar de invloed

van Kindness' vader Shottle merkbaar: droog, maar even grof in de hak. De combinatie tussen Braedale Goldwyn en keuringsvedette Wekken-Holstein Guurtje 253 (v. Starleader) had geresulteerd in Eiland Strider. Via zijn dochters toonde Strider dat hij van beide ouders iets in zijn genenpakket had meegekregen. Overduidelijk was de jeugdige uitstraling van vader Goldwyn in de groep te zien. De voor een Goldwynzoon voldoende brede voor- en achterhanden waren onmiskenbaar van moeder Guurtje afkomstig. De achteruiers spraken vooral in hoogte en breedte tot de verbeelding. De Striders waren royaal ontwikkeld. Dat kwam niet zozeer door veel inhoud – sommige dieren mochten wel wat meer ribdiepte vertonen. De ontwikkeling werd met name veroorzaakt door het lange pijpbeen in het beenwerk. Het was jammer dat de groep niet in beweging was te beoordelen. Het beenwerk was weliswaar fijn en plat van bot, maar door de iets platte klauwen en daarnaast de vlakke kruispartijen rezen vragen over het gebruik van het beenwerk.

Hardheid in skelet

Vragen over beenkwaliteit waren er niet voor Big Winner. De door gastheer Knoef gefokte Win 395-zoon toonde vorig jaar op de NRM zijn eerste groep, die destijds als gemiddeld ontwikkeld met goed beenwerk werd beschreven, maar die verder niet bijzonder opviel. Opvallen deed de groep in Geesteren nu beslist wel. Vier van de zes dochters hadden vorig jaar ook deelgenomen aan de NRM-presentatie en ze toonden een flinke progressie. Grote keuringskoeien zullen Winnerdochters niet worden, maar stuk voor stuk bezaten ze hardheid in skelet, ijzersterk beenwerk en hoog gedragen uiers. De Big Winners zijn laatrijpe koeien met voldoende middenhand en breedte in het frame. Het goede beenwerk was in lijn met het verervingspatroon van vader Win 395, maar dat is de productievererving totaal niet. Win 395 is een echte melkvererver, bij Winner ligt de nadruk op de gehalten. Ook qua fokwaarde laatrijpheid wijkt laatbloeier Winner met 111 af van zijn vader Win 395 met 102 punten.

Die laatrijpheid en progressie waren goed te zien in het zestel. Het zou mooi zijn om volgend jaar op de NRM nog eens te zien waartoe de derdekalfdochters van Big Winner in staat zijn. In Geesteren was de foutloze groep van Winner een mooie kroon op het werk en de fokkerijkoers van de familie Knoef. |

Lengte, jeugd en fraai beaderde uiers kenmerkten de dochtergroep van Pleasure

Big Winnerdochters zijn gemiddeld ontwikkeld en hebben ijzersterk beenwerk

Dochters van Strider zijn groot en hebben goede achteruiers

Het sterkste punt van de Talentinodochters is het droge beenwerk

Familie Knoef heeft al 46 honderdtonners

Diverse stiermoeders en acht honderdtonners in een aparte weide, een veebeoordelingswedstrijd en een veiling; Jos en Ingrid Knoef leverden een belangrijke bijdrage aan de open dag van KI Kampen, waar volgens de organisatie meer dan 3500 bezoekers op af kwamen. 'Door het hoge aandeel oudere koeien in de veestapel hebben we altijd wel een aantal jonge koeien te koop', verduidelijkte Jos de reden van de veiling.

Knoef grossiert in honderdtonners – er

passeerden inmiddels al 46 dieren deze magische grens – en was tevreden over het veilingverloop. 'Van een aantal dieren had ik meer verwacht en de stieren had ik beter thuis in het hok kunnen laten, maar over de veilingtopper ben ik dik tevreden.' De roodbonte keuringsvedette Boukje 260 (v. Kian) verhuist voor 5400 euro naar Chiel Markus in het Utrechtse Papekop.

Massale belangstelling voor de veiling

